

מסורת הש"ס

(א) [עיין פ"ר רש"י חגיגה יג:
וביזמא ג: ובמילה כה.],
(ב) ע"ז ג: ד; ג) ז"ק כ:
ע"ש, (ד) שבת ו: [לעיל כ:],
(ה) [שם], (ו) לעיל ו: ולקמן
קא, (ז) שבת ו: קח. לעיל ו:
יב: לקמן נט: ודף לה,
(ח) [ע"י ויקר' רפ"ט],
(ט) [דף ג:], (י) שייך לע"ב,

תורה אור השלם

1. ומשלם לשנאו אל
פניו להאבדו לא יאחר
לשנאו אל פניו ישלם
דברים ז י
2. ושמרת את המצוה
ואת החקים ואת
המשפטים אשר אנכי
מצוך היום לעשותם:
דברים ז יא
3. ויעבר יי על פניו
ויקרא יי אל רחום
ותנון ארך אפים ורחב
חסד ואמת:
שמות לד ו

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה קורמי
 יקמות לשנא אחרינא
 קוראמינן גמי ולא
 (ב) ה"ה אכא אכא כל' שמי
 אמות היקף כל"ל
 ומינא היכר נחמק:
 (ג) תוס' ד"ה או דילמא
 וכו' לא שרי להרחיב
 אלא כדי להשג: (ד) ר"ה ע"ד
 זור ו' וזנב בן עמוד
 גבוה ו' ורחב ז' ורמיטו
 הוי מיעוט והבא נמי
 האי: (ו) ד"ה או אכא
 וכו' ג"כ יתר. ו"ב דף ו'
 ע"ג דב"ה וכו' תימא:

גליון הש"ס

גמ' ובל ידעה שתשמשה
לאויר. לעיל דף טו ע"א
ועי' זכרות דף כה ע"ב
וזכרנו יונה: תוס' ד"ה
והאר"י ב"י. דאתנייה
צריך למעט מודה הוא
דמן התורה מהני. ע"ל דף
ו ע"א מד"ה רב אמר:

מוסף רש"י

כִּבְיֹוֹל וְזֹמֶר בְּהִקְדָּם
כָּל־שָׁנָה שִׁכּוֹל לִתְלָמִיד
כָּל (מִתְחִיל) וְעַד וְעֵצִי
יִיחָד וְחֻגְגָּה (ג.) הַיּוֹם
עֲשׂוֹת הַעֲשָׂוֹת
לֵאמֹר לְבַחְתָּ עֲשׂוֹתֶנּוּ
לְדַעַי עוֹלָם עֲשׂוֹתֶנּוּ
לְעוֹלָם (ע"ר ג.) לְדָךְ מִלֵּט
לְפַעֲמֵי (שם) דִּלְךָ
לְקַבֵּל שְׂכָרֶךָ
לְבָרְכֵי (דְּבָרֵי ז.) אֵלֶיךָ
אֶף מִבְּעֵי יִיחָד אֶף
מִשְׁעֵי מִתְחִיל רִוּוֹ
וּמִתְחִיל מִלֵּפֶיךָ
אִפִּס שְׁמַעַנִי עַד רִוּוֹ
אֶחָד עַד טוֹבֵה וְזֹמֶר
אֶחָד (ב"ר) אֶחָד
אִפִּס לְדַעֲרִיקֶנּוּ מִלֵּט
מִן הַלֵּט אֶחָד (שם)
רִבִּי רִבִּי לֵאמֹר אֶחָד
אִתּוֹם אֶסְרֵה לֵאמֹר
דִּיחָה אֶחָד עַד כְּמוֹ
דָּר שֶׁ עֲשִׂי (שם) אֶם
הִיָּה דָרִי רִבִּי
מִפְתָּחֶנּוּ שֶׁן שֶׁן
אֶלֶן עַד הַסֵּפֶן (ע"ר ג.)
סִיקִינָה לְדַעֲרִין
לְרִימָם רִבִּים וּמִגְלֵלֵי

שמשכים ומעריב שחורות לשון שחרית. כעורב לשון ערבית: עורב אכורי על גביו כדמיו (הגלים קמ) לבני עורב אשר יקראו והקצ"ה מזמן להן יתושים ונכנמן למוך פיהם^א: קורמי. ירקות. לישנא אחרינא^ב גמי לח כי עקרת ההוא רכיבא דליה דית וטמי ליה ועבדי ריפתא^ג צלף"ץ^ד מכיר כמין דר' מנחמא^ה: אל פניו. של הקצ"ה ודומה לו כדמיו^ו לפניו: ולא למחר לעשותם. שלאחר מיתה לעתיד לבוא אם בא לקיים מצות אינו מועיל דמי שטרח בערב שבת יאכל בשבת כדאמר במס' ע"א^ז: אפים. משמע פנים צין שחוקות צין ועומות אפים שחוקות מאריך ומאחר לדיקוס לעתיד לבא ואפים ועומות מאריך לרשעים ומאחר פורענותם לעוה"ב: צור ופסין. רוחב הצור עם חלל היקף הפסין הרחוקין שמי אמות: או ירמלא צור. לחודה שרי צבית סאתים לצד הרחקה צ' אמות: ארס נותן עיניו בצורה. ואם בא ללמוד מכלל היתר למקום אחר מן הצור הוא למד והרי אינו אלא בית סאתים הלכך אע"פ שחוקף

יומר על קן לא אחי למישרי קרפף
 יותר מבית סאתים דעלמא שלא
 הוקף לדירה: ואו דילמא במחיצתו אדם
 נטון עיניו. ואם צא ללמוד מכאן
 היכר למקום אחר מן המחיצה ילמוד
 הלכך אחי למישרי בעלמא יותר
 מבית סאתים אי שרית הכא: לא
 אמרו להרחיק. ההיקף לצד בית
 סאתים של רומח הצור אלף שמי
 אמות: אריך וקטין. ק' על ג' כ'
 דהו סאתים כחצר המשכן לר' יהודה
 אע"פ שאינו מרובע מותר ופלגד
 שלא יהא ציץ ארכו ורחבו יותר מבית
 סאתים ולר"ש צעינן מרובע כדאמר
 בהדיא בית סאתים על בית סאתים
 דהוי שבעים אמה ושיריים על שבעים
 אמה ושיריים כדאמר בהאי פירקין
 (ד' כג.) קטין קצר צרצבו: על
 אורי. אף על פי שאינו מקורה אס
 תשמישו לריות אדם לכנסיה וליציאה
 תמיד: וכל דירה. שהיא מכוסה
 בגג והיא עשויה לשמירת אורי שחולה
 לה: מתני': גמ' הייבין עליה.
 אלמא אמו רבים ומצטלי מחיצה:
 הכא אינא שס ד' מחיצות. שיש שמי
 אמות (א) היכר היקף דופן לכל רוח:
 סולמא דלור. סלע הר גבוה קצב
 לעלות

דיר וסחר מוקצה וחצר אפילו בית חמשת כורים
 מותר * וכל דירה שתשמישה לאויר כגון בב
 סאתים מותר יתר מבית סאתים אסור: **מתני'**
 היה דרך רשות הרבים מפסקתן יסלקנה לצדדין ו
 צריך: **גמ'** * רבי יוחנן ור' אלעזר דאמרי תרווייהו
 מחיצות כאן וסבירא ליה * והאמר רבה בר בר חנה
 אילמלא דלתותיה ננעלות בלילה חייבין עליה חמשה
 כאן ולא ס"ל ורמי דר' יהודה אדר' יהודה ורמי דרבנן
 כן א"ר יהודה מי שהיו לו שני בתים משני צידי רשו
 מכאן ולחי מכאן או קורה מכאן וקורה מכאן ונוש
 לו אין מערבין רשות הרבים בכך קשיא דר' יהודה
 דרבנן אדרבנן דר' יהודה אדרבי יהודה לא קשיא התם
 מעלייתא דרבנן אדרבנן [גמ'] לא קשיא הכא איכא שם א
 א"ר יוחנן ארץ ישראל אין חייבין עליה משום רה"ר יתיב

[illegible]

עושיין פסין פרק שני עירובין

אָרץ אַפִּים לַצִּדִּיקִים וְלַרְשָׁעִים. אִפִּים שׁוֹמְרוֹת מֵאֶרֶץ לְצִדִּיקִים
עַד לַעֲמִיד חַטּוֹת לַרְשָׁעִים וּמֵאַחַר פּוֹרְעֻנוֹת עַד לַעֲלוֹם
הַבָּא וְגַם זֶה לַטּוֹבִים שֵׁם לָהֶם שָׁלוֹם לְחַזֵּר בְּחַטּוֹתָם כְּדֵםשָׁלוֹם בְּחֶלֶק
(פְּסָלֵהוּן ד' ק"א). לְהוֹי נְמִי לַטּוֹבִים י' מוֹסִי בִּיקִין נִי דִמֵּה אֶרֶץ:

פירוש ופסין לא יהו מרוחקין
מן הצור אללא כדי ראשה ורובה של
פרה אכל אין לפרש דפסין נמי אי
זעי מרחיק עד צית סאמס
במחציתין^(א) צמקון אי הכי מאי
צנייהוין צין לרש צין לר' יהודה ולפי
זה טובא איכא צנייהוין דר' שמעון
שרי^(ב) אללא להרחיק כדי ראשה ורובה
של פרה ור' יהודה מתיר עד צית
סאמס אללא ודאי גס ר' יהודה לא
שרי להרחיק אללא כדי ראשה ורובה
של פרה אע"ג דלדס נותן עיניו צצורו
ולא צמחיהו אין להסיר יומר:
בור' ופסין קאמר. והא דאמר
צפרקין (ד' ה.) קרפף יומר
מצית סאמס וצנה^(ג) עמוד גבוה י'
ורחצ ד' מיעטו וי"ל האי צור למה
לא היו מיעטו וי"ל דלדס צמחיהו
טובות אכל צפסין לא התירו צין
הכל אללא צית סאמס:

והא א"ר יוחנן ירושלים אלמלא דלתותיה. ואם תאמר שאני ירושלים דהוה רחבה שש עשרה אמות ופסין ליכא אללא י"ג ושלש וי"ל הואיל והיה לירושלים צורת הפתח דחשיב כמחיצה כדאמר ב"ק (ד' י"ג.) ואם יש לו צורת הפתח א"ל למעט לא היה לרבים דקעי לצטל המחיצה ואפילו לרז * דלתנייה צריך למעט מודה הוא דמן המורה מהני מדע דהא פולא ממרת כנכלא אפילו יותר מעשר ולפי פירוש אחר דפירשמי (ד' יז.) גבי יתר (ט) על כן ניחא:

חייבין עליה משום רשות הרבים.
וא"ל כיון דמסקין דרבי
יוחנן סבר ליה כרבי יהודה אלא
חייבין עליה משום רשות הרבים הא
אית ליה שמי ממינות לאורייתא וי"ל
דירושלים היתה מפולשת מארבע
זדדין וחייבין עליה משום רה"ר
לעומד בלמנע הפילוס דליכא מחילה:
קשיא דרבי יהודה אדר' הוריה.

לדברי יהודה שלש מחילות דאורייתא ולחי וקורה משום מחילה אלמא לא אהו רצים ומצטלו מחילה דאי שמי מחילות דאורייתא לא הוה פריך מידי ומשני קסבר שמי מחילות דאורייתא אי נמי אפילו קסבר שלש מחילות דאורייתא לא אהו רצים ומצטלי מחילה שלישיית כיון דליכא שמי מחילות שלימות:

דרבנן אדרבנן נמי לא קשיא.
הוה מלי לשנויי דרבנן
לא פליגי אדרבי יהודה אלא מדרבנן
אכל מדאורייתא מודו ליה:
אלימא

אדרבי יהודה קשיא
איכא שתי מחיצות מעלייתא הכא ליכא שתי מחיצות
כע מחיצות התם ליכא שם ד' מחיצות א"ר יצחק בר יוסף
נ דימי וקאמר ליה להא שמעתא א"ל אבי לרב דימי מ"ט
אלימי

ערא. מוקצה, תקנה גבוהה או כשהוא מוקצה מן הדיוק ודון כרביעותו, והללו שני דברים יחד.
לעיר אחרת מתקנה בדיוק או כשהוא מוקצה גורלה הדיוק וסוהר אטו הילוך בדקעה. קרפס
או קראת מילוטס לש (דור). **וכל ששתמישה לאור.** כגון בורגנים (אטאים מותר), תיב
אמתי' (דור) אומר אם היה דור הרבים מספקים? וסלקנה לעצדו, והשכס אומרי אם יצ
תורויה מן הדור? כינן לש, מצינו, שאש' מספקין? ודורוהי ודורוהי מן שותה או
(א)רשתי בליל. אקשני' ויחנן אמר כן וסבירא ליה, ותאמר רבב רב בן דנה אמר ר' דודי
נעולות בלילי הייבין לעיר משור שותה הרבים, והנה ירשלה עיר מן קרפת חומה שותה
שלותיה נעולות בלילה ואן מספק בן משוך כן עיר שותה חזיר, אבל איילו לוי או דלת
השותה דור הרבים שותה הרבים או יתורתי שותה הרבים, בן המוציאותי חן מעמילתי. אל
אונגות מחלפות. הרבים א' ויחנן א' ישיאל א' חזקין לעיר משור שותה הרבים. אל

עין משפט
נר מצוה

א מ"י פט"ז מהל' שבת
הל' [א] ד (ה) [ופי"ד]
ל' [א] סמג לאוין סה טור
ע א"ח ס' שנה סעיף
א:
ב מ"י פ"ז מהל' שבת
הלכה לג:

רב ניסים גאון

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]